

Det er det, der væsentligst taler mod det stillede Forslag, og det er ogsaa den Grund, der har bevæget Udvalget til at modsætte sig det. Forøvrigt vil jeg gjerne give fuldkommen Ret i, at i det virkelige Liv vil det, nagtet denne juridiske Besøielse, være Den, der er i Besiddelse af den største aandelige Kraft, som vil gjøre sin Villie gjældende, men jeg maa dog ansee det for uhenstigtsmæssigt, med Hensyn til denne religiøse Udvikling gennem Familielivet, at indføre Mandens Enemyndighed.

Mourier: Naar den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spandet), der har deeltaget i at stille det under Nr. 2 opførte Ændringsforslag, har paaberaabt sig, at det efter den gjældende Lovgivning er utvivlsomt, at Forældre af indbyrdes forskjellig Troesbekjendelse, men som begge bekjende sig til en anden Tro end Folkekirken, maae kunne opdrage deres Børn i Folkekirken Tro, saa har han vistnok heri Ret; men, naar han videre heraf har villet udlede, at den samme Tanke ogsaa utvivlsomt skulde ligge i hans Ændringsforslag, saaledes, som det er udtrykt, saa troer jeg, at han tager feil. Det er nemlig ikke om den gjældende Lovgivnings Grundsetninger, men om Ændringsforslagets Betydning, der her spørges; her er jo netop Spørgsmaal om at give en ny Lov, som tildeels skulde træde i den gjældende Lovgivnings Sted, og det kommer altsaa an paa, hvorledes denne nye Lov, efter den naturlige Opfattelse, maae forstaaes. Men, naar det hedder, at det fra Statens Side er overladt til Forældrene at afgjøre, om Børnene skulde opdrages i Faderens eller i Moderens Tro, saa er her, med Hensyn til Afgjørelsen af, i hvilken Tro Børnene skulde opdrages, givet Valget mellem to Alternativer, som ikke indbefatte Opdragelse i Folkekirken Tro; Bestemmelsen kunde derfor i det Mindste let forstaaes saaledes, at Børnens Opdragelse i denne Tro var udelukket. Jeg vil i ethvert Tilfælde meget beklage, at Loven skulde udgaae saaledes redigeret, at den kunde give Anledning til en saadan Opfattelse, der jo, efter hvad vi have hørt, er aldeles modsat den, som den ærede Rigsdagsmand har tilstøttet. Ja, Ændringsforslaget kunde endog efterlade Tvivl om — og jeg ved, at denne

Tvivl er bleven yttret af flere Medlemmer her i Salen — hvorvidt Meningen var, at det derefter ogsaa skulde staae i Forældrenes Magt, slet ikke at lade Børnene opdrage i nogen Tro. Men Ændringsforslaget lider derhos af en altfor stor Ubestemthed. At man overhovedet ikke vilde give nogen Lovbestemmelse om den religiøse Opdragelse for Børn, som fødes i de saakaldte blandede Ægtefæber, det kunde jeg forstaae, slyndt jeg ikke vilde billige det; men, dersom man vil have positive Lovforskrifter for saadanne Tilfælde, saa er det, fordi man erkjender, at her finder en naturlig Collisjon Sted, der opfordrer til Løsning fra Lovgivningens Side; og Lovgivningen skal da ikke blive staaende ved en saadan Bestemmelse som den, Forslaget Nr. 2 gaaer ud paa, men bør give en tydelig og bestemt Regel for, hvorledes den mulige Uoverensstemmelse mellem Forældrene skal finde sin endelige Afgjørelse. Naar det hedder, at det overlades til Forældrene at afgjøre, om Børnene skulde opdrages i Faderens eller i Moderens Tro, staaer imidlertid det Spørgsmaal ubesvaret, hvorledes der skal forholdes, naar Forældrene ikke kunne blive enige. Jeg troer nu vel, at den ærede Ordfører har Ret i, at, naar Forslaget blev Lov, maatte det, i Genhold til de om Familieforholdene gjældende Grundsetninger, nærmest antages, at Faderen maatte have den afgjørende Stemme; men, er dette Meningen, bør det ogsaa udtales, saaledes som Tilfældet var i det af den høitagtede Kultusminister i sin Tid forelagte Lovudkast. Det er under denne Forudsætning egentligen end ikke rigtigt at sige, at Forældrene have at tage Bestutningen; thi det er da ikke Forældrene, men Faderen, i hvis Haand Afgjørelsen kommer til at hvile. Forøvrigt troer jeg ogsaa, at den hele Bestemmelse, saaledes som den er opfattet i Ændringsforslaget Nr. 2, mangler et tilstrækkeligt Udgangspunkt, medens derimod de ved Sagens anden Behandling i § 9 vedtagne Bestemmelser have et saadant Udgangspunkt i den Forskrift, at Personer af forskjellig Troesbekjendelse, som ville indtræde i Ægtefæb, skulde, førend Ægtefæbet indgaaes, for vedkommende Embedsmand have afgivet Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af deres Ægtefæb skulde